

gaaer det ikke an aldeles at slippe alle de Midler, som haves. Det kan naturligviis aldrig forsvares at anvende Barbari og Raahed, og jeg gjentager, at, hvis det var vist, som den ærede Forespørger har sagt om Sjergensens Behandling, saa skulde Ingen mere end jeg fordømme sliq Fremfærd. (J. A. Hansen: Det er sandt!) Ja, det ærede Medlem er selv overbevist derom, men han har og kan ingen bestemt objectiv Visshed have. Saalænge imidlertid Inquisitionssystemet bestaaer, kan man ikke undvære en vis Skarphed, men man maa naturligviis ikke anvende en Fremgangsmaade, der i lige Grad strider mod Lovens Ret og Moralens Lov. Seg vil altsaa benytte denne Leilighed, og forsaavidt er jeg den ærede Forslagsstiller meget erkjendtlig, til at bringe Vigtigheden af, at vi saa snart som muligt komme bort fra Inquisitionssystemet og ind paa Rævnigerettergangen, i Grindring. Den høitærede Minister behøver jeg ikke at minde derom; thi han er en saa varm Ven deraf, som Nogen her; men jeg vil kun udtale det Ønske, at det høie Thing, naar Sagen, som jeg haa-ber, snart vil komme for her, vil omfatte den med Varme og Iver. Der er endnu et Punkt, som jeg tør tillade mig ved denne Leilighed at henlede den høitærede Ministers, som ogsaa det ærede Things, Opmærksomhed paa, nemlig den mangelfulde Tilstand, hvori, ganske affeet fra Behandlingsmaaden indenfor Arresterne efter Arrestreglementet, Kjøbenhavns Arrester befinde sig. Efter, hvad der er oplyst af Politidirecteuren, findes der for Diebliffet to Arrestsibygninger i Kjøbenhavn, en ældre og en nyere, hvoraaf den første indeholder 34 Kamre for 4-12 Personer hver, og den anden 24 enkelte Celler og 3 Arrester til 3 Fanger hver, saa Arresthusene i det Hele have Plads til ca. 175 Fanger; men det følger af sig selv, at dette Tal ikke saa sjældent overskrides, saa at man nødes til at sætte Fangerne endnu tættere sammen paa den Maade, man bedst kan. Men selv om Tallet ikke overskrides, sees det dog, at kun 24 Fanger kunne komme i Enkeltcelle, hvorimod den store Mængde er henviist til at sidde sammen paa en mange Gange høist anstødelig Maade. Seg skal ikke lægge Vægt paa, at netop Enkeltcelle er et meget vigtigt Mittel

til at fremkalde Anger og Fortrydelse over Gjerningen hos den virkelig Skyldige og derved bringe ham til en usforbeholden og aaben Bekjendelse, thi det kunde man maaffee falde paa at kalde Tortur; men derimod skal jeg lægge stor Vægt paa — hvad der ogsaa er anerkjendt i Arrestreglementet af 7de Mai 1846 og anerkjendt fra alle Sider —, at det er en Ret for enhver Varetægtsfange, saalænge han ikke er kjendt skyldig, at sidde i Enkeltcelle, thi derved undgaaer han det forfærdelige Selskab med forhærdede Forbrydere, og han undgaaer den for den Ufskyldige ofte saa krænkende og forbærvelige Gjenkjendelse af dem, han saaledes har siddet sammen med i Arresten, ligesom han endelig undgaaer at bringe den puffsige og aandelige Smitte med sig, som kun altsfor ofte modtages i Varetægtsfængslet, der hyppig er en farlig Plantestole for Forbrydelsen. Det vilde derfor være et særdeles ønskeligt Resultat af denne Forespørgsel, om den høitærede Minister og Thinget vilde have deres Interesse og Opmærksomhed henvendt i den Retning og; virke hen til for Kjøbenhavns Vedkommende, der jo er den største Jurisdiction i Landet, og hvortil alle Forbrydere saa at sige stræbe hen, at bringe en saadan Reform istand, for at ikke de af mig sidst berørte Forhold skulde staae i altsfor grel Modsatning til den nye Straffelov, som vi igaar have vedtaget, og til Bestræbelsen for en Reform i vor hele Rettergang, gennem Rævningeinstitutionen.

L. C. Larsen: Om den paagjældende Sags Enkeltheder skal jeg ikke udtale mig, da jeg ikke kjender dem, uden i alt Fald i en vis Almindelighed; men derimod vil jeg knytte nogle Bemærkninger til Sagen i det Hele. Det maa dog virkelig for Enhver, der betragter Retsforfatningen, være indlysende, at det er uundgaeligt, at det maa hendes, at Mistanken for en Forbrydelse retter sig mod de urette Personer, og at derved En og Anden kommer til at lide uskyldigt. Dette er Noget, som ikke kan undgaaes under den nuværende Retsforfatning, og som ikke vil kunne undgaaes under nogensomhelst Retsforfatning. Seg skal tillige bemærke, at den Dommer, som her er nævnt som afdød, ved andre Leiligheder er bleven priift